

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13,34)

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

web: poienita.iasi.mmb.ro | mail: parohia.poenita@yahoo.ro

www.facebook.com/parohiapoienita

Duminica a patra din Post (a Sfintei Maria Egipteanca)

Gânduri pentru a 6-a săptămână a Postului Mare

„Feriți-vă cei curați cu inima să vă vadă pe Dumnezeu.” (Matei 5, 8)

1. Ochiul curat vede lumea și tot ce este în lume; iar ochiul în care a intrat un pai nu poate nici să se uite, nici să vadă. Așa este și cu inima omului. Dumnezeu a dăruit inima omenească cu osebărită vedere. Când inima e acoperită cu patele păcatului, ea orbește și nu poate vedea nimic. Când inima se curățește deplin, ea vede lumea nevăzută în lumea văzută; vede lumea nevăzută așa cum e ea; vede pe Cel ce e Inima lumii nevăzute, Îl vede pe Dumnezeu.

2. Roagă-l pe Dumnezeu să îți curățească inima, și vei vedea o neașteptată minune în această lume materială, pe care până acum ai privit-o numai cu ochii fără inimă.

3. Inimă curată zidește, Doamne, întru mine! – așa se ruga prorocul și psalmistul David. Și tu așa să te rogi; înnoiește și iar înnoiește această rugăciune, și Dumnezeu îți va dăruia inimă curată și văzătoare, și vei vedea înțelesul tuturor lucrurilor și întâmplărilor, și vei cunoaște înțelesul ascuns al fiecărui lucru zidit din această lume.

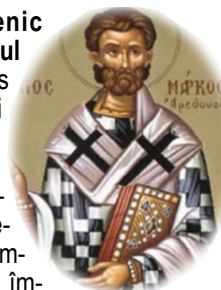
4. Prin ce putem și prin ce poate Dumnezeu curăți inima omului? Numai prin Duhul. Și, dacă Îl vei milostivi pe Dumnezeu să zidească inimă curată întru tine, El o va face cu ajutorul Duhului Fiului său, Iisus Hristos – cu ajutorul Sfântului său Duh.

5. De aceea înțeleapta noastră maică Biserica Pravoslavnică a rânduit ca de la Miezonoptică la Pavcerniță, în fiecare zi, la fiecare slujbă și

Sfântul zilei

Sfântul Mucenic Marcu, episcopul Aretuselor,

a distrus în timpul împăratului Constantin cel Mare (306-337) mai multe temple păgâne, zidind în locul lor biserici. Când la tronul împăratesc ajunge împăratul păgân Iulian Apostatul (361-363), episcopul Marcu a fost supus la multe chinuri. Despre suferințele Sfântului Marcu pentru credință, ne scriu Sfântul Grigorie Teologul și Fericitul Teodorit. A fost biciuit, batjocorit, defăimat, și târât pe străzile cetății. I s-au tăiat urechile, a fost dezbrăcat, uns cu miere, legat de un copac spre a fi omorât de veninul insectelor. Mucenicul lui Hristos a îndurat toate fără jeluire.

rugăciune, să se citească această rugăciune: *Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, carele pretutindenea ești și toate plinești, vino și sălășluiește întru noi și curățește pre noi de toate stricăciunea și mântuiește, Doamne, sufletele noastre!*

6. Oare ai fost la țarină când se treiera grâul? Când e zăpușeală și liniște, se stă și se așteaptă să bată vântul. Căci fără vânt nu se poate despărți pleava de grâu. Iar când vântul începe să bată, toată lumea se umple de bucurie. Căci vântul îi ajută cel mai bine la curățat. Într-o clipită vântul ia pleava și rămâne grâul pe țarină.

7. Insuși Domnul nostru Iisus, Mântuitorul și Învietorul nostru, a spus despre Duhul lui Dumnezeu că este slobod: Duhul unde voiește suflă. (Ioan 3, 8) Cu adevărat, unde vrea și când vrea. De aceea a și poruncit Apostolilor săi, când S'a înălțat la ceruri, să aștepte în Ierusalim – unde vor primi putere, când se va pogori Duhul Sfânt asupra lor. (FA. 1:8)

8. În această a șasea săptămână a Marelui Post, când vei auzi Evanghelia învierii lui Lazăr din morți, adună-ți gândurile și îndreaptă-le spre inima curată pe care Dumnezeu o vede. Și cearcă curăția inimii tale cu această minune a învierii a celui mort de patru zile. Inima necurată nu îl va vedea pe Dumnezeu în această întâmplare, nici minunea dumnezeiască, și va îndruga povești despre hipnotism, autosugestie și alte magii primite și de știință. Iar tu, dacă aici nu îl vei vedea pe Dumnezeu (în chipul lui Hristos cel Înviat) și nici minunea dumnezeiască în învierea lui Lazăr, înseamnă că încă ai inima necurată.[...]

(Sfântul Nicolae Velimirovici

Inima în marele post, A șasea săptămână)

Câteva aspecte interesante din viața Sfintei Maria Egipteanca

Ioan-Lucian Radu | doxologia.ro

Sfânta Maria Egipteanca este, prin excelență, un exemplu de pocăință creștină, căci a părăsit viața desfrănată pe care o ducea, trăind în deșert o viață de asceză extremă și de rugăciune, pentru dragostea lui Hristos. Postul Mare este, de asemenea, un timp al pocăinței și, în ultima etapă a osteneților postului, ea ne este prezentată ca exemplu, pentru ca noi să perseverăm.

Duminica Sfintei Maria Egipteanca este ultima duminică din timpul postului de patruzeci de zile al Sfințelor Patimi, care se termină în vinerea dinaintea sâmbetei Sfântului Lazăr. Ca o pecetluire a acestor osteneți, sfințele slujbe ne pun înaintea pilda Bogatului nemislotiv și a săracului Lazăr (Lc. 16, 19-31), pentru adâncul ei înțeles duhovnicesc.

De ce este comemorată Sfânta Maria Egipteanca în Postul Mare?

Sfânta Maria Egipteanca este comemorată în timpul Postului Mare pentru câteva motive. În primul rând, ea este, prin excelență, un exemplu de pocăință creștină, căci a părăsit viața desfrănată pe care o ducea, trăind în deșert o viață de asceză extremă și de rugăciune, pentru dragostea lui Hristos. Postul Mare este, de asemenea, un timp de pocăință și, în ultima etapă a osteneților postului, ea este prezentată ca exemplu, pentru ca noi să perseverăm.

În al doilea rând, deoarece ea a fost întâlnită de Sfântul Zosima în timpul Postului Mare, primind ultima împărtășanie în Joia Mare, murind în aceeași zi, Biserica a găsit de

cuviință să fixeze o zi de sărbătorire specială pentru cea mai mare păcătoasă, care a ajuns la pocăință.

În cele din urmă, ni se spune că, din ziua când Sfânta Maria a intrat în pustiul Iordanului, până a fost întâlnită de către Sfântul Zosima, au trecut 47 de ani. Numărul 47 este important pentru Postul Mare, deoarece noi suntem încurajați să imităm viața Sfintei în această perioadă de post, care durează 40 de zile, pentru perioada Postului Mare și încă 7 zile, în timpul Săptămânii Patimilor. Este ca și cum Sfinții părinți ne-ar încuraja, întrebându-ne: Dacă Sfânta Maria a dus o asemenea viață timp de 47 de ani, nu am putea și noi să facem la fel timp de numai 47 de zile, pentru a întâmpina Învierea Domnului cum se cuvine?

Aspecte din viața Sfintei Maria Egipteanca

Având în vedere importanța Sfintei Maria, ca model de pocăință, am găsit de cuviință să subliniez câteva aspecte interesante din viața acesteia. Viața ei a fost consemnată de către Sfântul Sofronie, care slujit în calitate de Patriarh al Ierusalimului din 634 până în 638. El spune că Sfânta Maria a trăit în timpul vieții sale și că a auzit povestea ei de la un călugăr, prieten al Sfântului Zosima, cel care a întâlnit-o pe Sfântă.

O treime din toată consemnarea vieții sale, o ocupă expunerea făcută la persoana întâi, în care Sfânta povestește viața sa păcătoasă, convertirea și plecarea în pustie.

Maria a plecat de acasă la 12 de ani, fiind prostituată în Alexandria timp de 17 ani, iar la

vârsta de 29 de ani s-a convertit și a plecat în deșert. Pe tot parcursul timpului cât fost prostituată, nu a primit, de fapt, plată pentru favorurile sexuale, ci a supraviețuit din cerșit și din torsul firelor aspre de in. Așadar, ea era în starea aceasta păcătoasă doar pentru satisfacerea dorințelor trupesti și nu din interese materiale.

Este foarte probabil că fusese botezată în copilărie, de vreme ce nu se vorbește de vreun botez, după convertirea ei. Iar, în povestea ei, spune: „sunt protejată de Sfântul Botez”. Mai mult, putem presupune că a beneficiat de o educație creștină, deoarece prima sa rugăciune de pocăință i-o adresează Maicii Domnului.

Convertirea Mariei a avut loc la praznicul Înălțării Sfintei Cruci, la Ierusalim, pe 14 septembrie. Știm că în 614, perșii au furat Sfânta Cruce de la Ierusalim și nu a fost returnată până după campania anti-persană a împăratului Heraclie, în 629.

Icoana Maicii Domnului, înaintea căruia Maria Egipteanca s-a rugat, în Biserica Sfântului Mormânt, era așezată „pe un loc înalt”, în curtea dinaintea bisericii construite de împăratul Constantin cel Mare. Ea este menționată, de exemplu, de către Pelerinul din Piacenza (cca. 570) și de către Epifanie Monahul (secolul al VIII-lea). Epifanie afirmă în mod explicit că a văzut „în partea stângă a bisericii Sfântului Constantin ... icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, care i-a interzis Sfintei Maria să intre în biserică, în ziua Înălțării Sfintei Cruci”.

Înainte de a merge în deșert, Maria a primit Sfânta Împărtășanie în Biserica Sfântului Ioan Botezătorul, în apropiere de râul Iordan. Biserica, construită de către împăratul Anastasie I (491-518), era situată la aproximativ 8 km nord de Marea Moartă și aproximativ 30 km de Ierusalim, în locul tradițional al botezului lui Hristos, de către Ioan Botezătorul.

Maria a trăit 47 ani în deșert și niciodată nu a întâlnit vreun om în toți acești ani. Astfel, atunci când l-a întâlnit pe Zosima, era de 76 de ani, iar Zosima de 53 de ani. Maria a murit când era de aproximativ 78 de ani, pe 1 aprilie, în joia Săptămânii Patimilor, ceea ce înseamnă că, în acel an, Învierea Domnului a căzut pe 4 aprilie, așa cum s-a întâmplat și în anul 2010.

Maria a întâmpinat mari ispite în deșert timp de 17 ani, adică un număr egal de ani cu anii petrecuți în desfrâu, în Alexandria.

Biserica Ortodoxă o sărbătorește pe Sfânta Maria Egipteanca pe 1 aprilie și în Duminica a V-a a Postului Mare, dar ea este cinstită și în Biserica Catolică, pe 2, 3, 9 sau 10 aprilie, în funcție de tradiția locală sau de calendarul folosit. Există o capelă dedicată Sfintei Maria, în Biserica Sfântului Mormânt, care comemorează momentul convertirii sale.